

tyde, at ægtefællerne skulle betale skat efter en indkomst på 25.000 kr., skønt de tilsammen slet ikke har tjent noget.

Det er derfor foreslået, at den ene ægtefælles underskud skal fradrages ved opgørelsen af den anden ægtefælles skattepligtige indkomst.

I dette afsnit af lovforslaget indeholdes endvidere nogle særlige bestemmelser om opgørelsen og ansættelsen af den skattepligtige indkomst for dødsboet, arvingerne og en eventuel efterlevende ægtefælle efter en afdød person, nemlig dels den i bemærkningerne til afsnit II omtalte bestemmelse i § 28 angående beskatningen af beløb, der af et offentligt skiftet dødsbo udbetales til arvinger eller ægtefælle, og dels bestemmelserne i §§ 29-33, der tilsigter at sikre den ligeledes i bemærkningerne til afsnit II omtalte kontinuerlige beskatning i henseende til værdiansættelserne for de i indkomstopgørelserne indgående formuegenstande, hvad enten der er tale om hensidende i uskiftet bo, om privat skifte eller om offentligt skifte.

Som allerede omtalt i bemærkningerne til afsnit II må det, når en skattepligtig person er afgået ved døden, tilstræbes at sikre kontinuitet i beskatningen ikke blot i tidsmæssig henseende, men også i henseende til værdiansættelserne for de i indkomstopgørelserne indgående formuegenstande samt i henseende til beskatning ved realisation af sådanne formuegenstande.

Som formuegenstande, der indgår i indkomstopgørelserne, vil navnlig kunne tænkes en forretnings varelager og dens goodwill-værdi, erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler, erhvervsmæssigt anvendte skibe, bygninger hvorpå der er foretaget ekstraafskrivninger samt formuegenstande erhvervet i spekulationsøjemed eller som led i den pågældendes næringsvej.

Bestemmelserne om den kontinuerlige beskatning i henseende til værdiansættelser og til beskatning ved realisation vil i det følgende blive omtalt særskilt for tilfælde af offentligt skifte, privat skifte og hensidende i uskiftet bo:

Offentligt skifte.

Ved boets første indkomstansættelse foreslås aktiverne ved indkomstperiodens begyndelse ansat til samme værdi som er anvendt som slutværdi ved den senest afsluttede indkomstopgørelse, det vil i reglen sige afdødes seneste indkomstopgørelse.

Afgår en af ægtefællerne ved døden i tilfælde, hvor hustruen har haft indtægt ved selvstændig virksomhed, således at der i henhold til § 12 skal foretages en afsluttende ansættelse, og tilhører virksomhedens aktiver fællesboet, således at de

skal inddrages under bobehandlingen, skal boet som begyndelsesværdi for de omhandlede aktiver anvende den værdi, der anvendes som slutværdi i forbindelse med den afsluttende ansættelse efter § 12.

Boet vil kunne foretage skattefri afskrivninger efter de sædvanlige regler herom. Boets overtagelse af aktiver ved skiftets påbegyndelse anses ikke for en selvstændig erhvervelse for boet, hvorfor det alene kan fortsætte de skattefri afskrivninger på det ved begyndelsestidspunktet for indkomstansættelsen foreliggende afskrivningsgrundlag (§ 31, stk. 2).

Ved bortsalg af formuegenstande, herunder f. eks. også aktier, bliver boet indkomstskattepligtigt af fortjeneste eller tab i samme omfang som afdøde eller dennes ægtefælle ville være blevet (§ 31, stk. 2), og dette gælder også salg af aktiver erhvervet af afdøde eller ægtefællen som led i vedkommendes næringsvej eller i spekulationsøjemed (§ 31, stk. 3).

For så vidt de heromhandlede formuegenstande ikke sælges af boet, men udloddes til arvinger eller ægtefælle, foreslås de herved konstaterede fortjenester eller tab henregnet til boets skattepligtige indkomst i samme omfang, som hvis formuegenstandene var blevet solgt af boet; som afhændelsessummer anses her de beløb, hvortil formuegenstandene skal opføres i den endelige boopgørelse, ligesom disse beløb i det hele skal anvendes ved boets afsluttende indkomstansættelse. De særlige regler i afskrivningslovens § 6, jfr. § 13, om beskatning ved afhændelse af en virksomhed finder ligeledes anvendelse ved boets udlodning af en virksomhed til arvinger eller efterlevende ægtefælle (§ 31, stk. 4).

Den slutværdi, der ved boets afsluttende indkomstansættelse anvendes for de pågældende aktiver, skal af den, til hvem aktiverne udlægges eller udleveres ved skiftets ophør, anvendes som begyndelsesværdi ved indkomstopgørelsen for tiden derefter (§ 33). Derved sikres kontinuiteten i beskatningen ved overgangen fra dødsboet til arvinger eller efterlevende ægtefælle. Reglen stemmer overens med bestemmelsen i afskrivningslovens § 31, stk. 1, hvorefter erhvervelse af formuegoder ved arv sidestilles med køb, således at det beløb, der er lagt til grund for arveafgiftsberegningen, betragtes som købesum.

De foreslåede bestemmelser om, at formuegenstandene ved boets afsluttende indkomstansættelse skal ansættes til de i boopgørelsen anvendte beløb, og at fortjenester ved udlodning til arvinger eller ægtefælle skal indkomstbeskattes hos boet, vil kunne virke hårdt i tilfælde, hvor formuegenstande som de her omhandlede udloddes til en ægtefælle,